

POSUDEK

vedoucího na diplomovou práci

Jméno a příjmení studenta: **Kateřina FOJTÍKOVÁ**
Téma bakalářské práce: **POSTABORTIVNÍ SYNDROM**
Vedoucí práce: **PhDr. Václav Mitáš**

Autorka předložila práci na společensky velmi diskutované téma, na níž je znát upřímný a hluboký zájem. V textu práce se však místy nedokázala vyhnout až příliš emotivně zbarveným konstatováním, vyznívá tak ostatně již samotný úvod práce a zdůvodnění volby tématu. Na začátku práce bych vítal spíše obecná konstatování a popis odborného zdůvodnění potřeby či přínosu diplomové práce.

První samostatná kapitola (číslovaná jako 2.) je věnována faktografickým informacím fenomenologickým, historickým, legislativním a částečně též etickým. V této části Fojtíková zpracovává dostupné teoretické informace a obohacuje je o vlastní pohled či shrnutí, ve 3. a 4. kapitole se snaží sumarizovat pohledy na interrupce a přístupy k nim. Ani zde se však nedokázala vyhnout příliš kategorickým tvrzením, která nedostatečně opírá o validní prameny, či uvádí jednostranně pouze autory z tábora „pro-life“ přístupu. Pro příklad: konstatování, že „*provádění potratů působí na psychiku lékaře*“ (str.29) je po mém soudu až příliš odvážné a podložené pouze názorem Peschkeho, který sám lékařem není a navíc u něj lze ke sledované problematice jeho postoj vzhledem k jeho autorskému zakotvení predikovat. Jakkoli osobně s těmito názory souhlasím, jsem nucen konstatovat, že po mém soudu takováto dikce práce působí zaujatě a poněkud neodborně.

Ocenění si zaslouží 5. kapitola, v níž se Fojtíková pokouší o teologickou reflexi tématu a nabízí stanoviska některých církví. V interpretaci přístupů k biblickému textu bych však od studentky, u níž je jedním z oborů studijní kombinace husitská teologie, očekával minimálně komentář Uzlova hermeneuticky nesprávného přístupu k biblickému textu na str. 31.

Vzhledem k tématu práce bych očekával širší zpracování problematiky obsažené v 6. kapitole, nazvané Psychologie rozhodnutí ženy. Stejný problém vnímám u 7. kapitoly, nesoucí stejný název jako celá práce, která by tedy logicky měla být stěžejní. Je však rozpracována pouze na 7 stranách a je víceméně roztříštěnou kompilací názorů různých autorů.

Zásadní výhrady mám k praktické části, byť se autorka pokoušela metodologicky zakotvit práci s dotazníkem i zpracování výsledků. Za zcela redundantní považuji uvádění metodologických požadavků do textu práce. Byť se tato část práce tváří odborně, považuji některé aspekty zejména praktické realizace šetření za ne příliš šťastné (v rámci vyučovací hodiny, rozdání dotazníku pro dívky i chlapcům, struktura otázek až příliš připomínající klasifikační testy navozující pocitu nutnosti hledání „správné“ odpovědi apod.).

Zcela mi však chybí propojení teoretické a praktické části, které tako působí jako dvě různé práce. Pokus na straně 95 nepovažuji za dostatečný, chybí praktické výstupy a rovněž závěr práce.

Práce obsahuje 103 stran textu včetně dvou příloh. Je rozčleněna do pěti kapitol, přičemž pátou tvoří praktická část. Z formálního hlediska práce vyhovuje požadavkům fakulty. Závěrečný seznam literatury čítá celkem 36 titulů plus 6 elektronických zdrojů. Uvedené prameny považuji za solidně volené a obsahující sledovanou problematiku v dostatečné šíři. Autorka cituje vesměs formálně správně. Nedodržuje ovšem jednotné formátování odstavců ani jednotlivých úrovní nadpisů.

Velmi oceňuji píli, s níž diplomandka dosáhla z úvodních ne zcela jasných náznaků díla, které lze doporučit k obhajobě. Pracovala samostatně a dokázala některé mé připomínky účelně zapracovat. Obhajobu doporučuji mimo jiné zaměřit na zodpovězení následujících otázek:

- Jaké jsou možnosti charitativní práce s ženami postiženými postabortivním syndromem?
- Jaký vnímáte praktický přínos své práce?

Závěrem znovu konstatuji, že diplomovou práci Kateřiny Fojtíkové **doporučuji k obhajobě** a navrhuji hodnotit ji jako **dobrou (3)**.

Praha, 17. září 2009

PhDr. Václav Mitáš